Ч. 136. Львів, четвер, дня 25. падолиста 1915. Рік I.

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політична, економічно-суспільна й літературна ґазета.

Ціна примірника 6 сот.
На провінції 8 сот.
В занятих територіях 4 коп.

Виходить що дня рано.

Умови передплати у Львові:

На рік	18·— К.
„ півроку	9·— „
„ чвертьроку	5·— „
„ місяць	1·80 „

В краю і державі:

На рік	24·— К.
„ півроку	12.— „
„ чвертьроку	6·— „
„ місяць	2·40 „

За границею:

В Німеччині	28 мар.
В Америці	8 дол.
В инших державах	40 фр.

Рекламації вільні від почтової оплати. Рукописі приймаєть ся лиш оплачені, а звертаєть ся тільки важнійші і застережені. — „Українське Слово“ продають всі бюра по цілім краю.

Адреса редакції й адміністрації: ЛЬВІВ, ул. Руська 3. Експедиції: Бляхарська 11.

Український нарід Українським Січовим Стрільцям на коляду!

Вже другий рік стоять хоробрі українські Січові Стрільці в полі. Друге Різдво не засядуть в теплій хаті до Святої Вечері, не розділять просфори — не їсти-муть куті в крузі рідних і найблищих...

Кожда українська родина має когось зі своїх найблищих і найдороших, що в полі проводити ме се старинне Свято. Ціла українська суспільність мусить памятати про своїх найдорожших Стрільців, котрих і сьогорічні Різдвяні Свята застануть в окопах.

Про них, про славу і гордість українського народа хочемо отсим нагадати нашій суспільности. Не длятого, наче би вона хоч на хвилинку забула про них. Ні! Надто сильно сплетена ся золота пряжа ідейних стремлінь, що лучить і вяже українських Січових Стрільців з цілим українським народом, щоби мож було забути. Пригадати хочемо тільки, що недалеко вже ті церковні свята, в котрі по старому прадідному звичаю обдаровують себе взаїмно найблизші.

А найблизші нам українські Січові Стрільці не лише тому, що між ними наші брати і сини, але передовсім длятого, що всї ми споріднені тою самою цілею. тим самим змаганнєм, тим самим горячим бажаннєм. Воля України, краща доля народу — се ті ідеали, що цілу українську суспільність звяжуть в одну сердечну родину з тими борцями, що з оружєм в руках стоять тепер на полях бою.

Як одна велика родина приготовляємо ся стрінути се старинне традицийне свято. Обдаруймо наших Стрільців як батько й матїр обдаровують діти, як сестра брата, як любчика любка. Нехай ті, що свої сили, своє здоровлє і своє життє несуть у жертву за кращу будучність народа — не чують ся в днях старинного родинного свята осиротілими і відокремленими. Хоча ділять нас простори — але лучить в одно велика безсмертна ідея. Осолодім їх долю, хоч дрібним доказом, що памятаємо про них!

Вартість тих святочних дарунків, не в їхній предметовій цінности, а в тій щирости і любови. з яких випливає охота зробити кождому Стрільцеви хочби маленьку приємність, вручити хочби дрібоньку пригадку. Чим хата богата, тим рада!

Збираннєм тих святочних подарунків на коляду українським Січовим Стрільцям займають ся у спільнім порозумінню: Українська Боєва Управа та Українські Жіночі Комітети у Відни і Львові.

Щоби получити приємність з пожитком, хочемо передати Стрільцям від суспільности передусім практичні річи, отже всякого рода охорони перед зимовим вітром і морозом, відтак якусь тревалу памятку, вкінці дрібні предмети, що звичайно бувають роздаровувані при таких нагодах (папіроси, чоколяда і т. п.).

Звертаємо ся до української суспільности з просьбою, щоби складала такі предмети між собою та відсилала на руки Комітету Українок у Львові, вул. Петра Скарги.

Просимо передусім безпроволочно завязати по всїх усюдах окремі комітети для збірки грошевих датків від хати до хати, щоби придбати як найбільшу квоту на закупно дарунків.

Гроші просимо слати до Відня на руки Української Боєвої Управи (Центральляйтунґ дер Українішен Леґіон, Він, XIV. Ґольдшляґґассе 108). Тудиж треба звернути ся по чеки почтової каси Ощадности.

Від Української Боєвої Управи.

Відень, 19. падолиста 1915.

Др. Кирило Трильовський.
Володимир Темницький.

Над свіжою могилою.

(Памяти К. Паньківського).

Над українськими домами стали вчера повівати чорні жалібні хоругви... Дивним смутком повіяло від них...

Переживаємо часи, коли одного дня кладеть ся до могили пів сотки українських Стрільців і Львів не пристроюєть ся в жалібні прапори. — Відкиляж вчера взяв ся той смуток?

Не бувто український січовий стрілець, що ляг головою йдучи приступом на ворога, не впав український жовнір, що в цісарсько-королівському війську бив ся за свою землю, бив ся кріплений розпукою і надією на признаннє — по смерти... У могилу положила ся невинна, безборонна жертва, що стояла подалік від політики і воєнних подій; у київську землю положили вірного сина України, що ціле життє трудив ся для свойого народу по своїм силам, ба й понад сили і коли надтягнула грізна туча, він не налякав ся і остав на своїй рідній землї. Коли йому звертали увагу, що краще було би віддалити ся на той час зі Львова — хоть ніхто й не передчував, що такий крок опісля назветь ся сповненнєм національного обовязку — звиняв ся добродушно, що не є політиком, а лише начальником фінансової інституції, яка служить всему народови, тому обовязком його було лишити ся там, де лишив ся нарід...

*

* *

Кость Паньківський родив ся в Ришковій Волї ярославського повіту, де його батько був парохом. Після покінчення перемиської ґімназії вступив на теольоґію у Львові, Москвофільська тодїшня управа семинара виключила його за українство. Покійний переніс ся на студії земельної культури до Відня, та як „політично-підозрілий“ не міг дістати державної служби. Тоді став до праці в українських інституціях і невтомною працею здобув собі почесне місце між нашими першими діячами.

Покійний працював в „Просвіті“ в Тов. ім. Шевченка, в педаґоґічнім товаристві, вів довгі роки інститут св. Николая. Опісля покликано його на становиско директора „Краєвого Союза кредитового“. —

*

* *

Імя покійного мусїло бути добре відоме нашим закордонним братям. Всякі інтереснійші вістки з України приходили ріжними дорогами у-перед до Паньківського, а опісля довідували ся ми про них. Літературно-науковий Вістник та Україна, що вийшли вже за часів війни і мали на собі дозвіл воєнної цензури, найшли ся одного дня у більшій скількости у покійного — а Він їх роздав і розіслав далї. У ваґоні стрінув ся я з 2-ма такими примірниками, везеними для Павла Ґлодзїнського та Володимира Бирчака. Мусїло розійтись їх більше по завойованій тоді галицької Україні.

— — — — — — — — — — —

В час московського панованя стрічав я покійника часто. Йшов все своєю дорогою з дому до „Союза“ і назад. Зараз по приході Москалів, коли видано розпорядженнє, що закриваєть ся усі товариства, він один не втратив голови, обійшов наші товариства і поробив усі формальности, щоби не наразити товариств на переслїдування російських чиновників. Запорядив, що мож було, ратував, що давало ся вратувати. Не одно наше товариство має йому завдячити, що має нині свої документи і акти. — Коли підполковник Фатянов прийшов справляти обряд запечатання „Просвіти“, приказав собі прикликати кого з управи. Сторож дому „Просвіти“ Себестро побіг по Паньківського. Покійник прийшов. хоть не був в той час ніякою старшиною в „Просвіті“. Був присутний при всьому торжестві. Мав вигляд того батька з Геблевої драми у хвилї, коли сам прибивав віко домовини, у яку зложили найдорожче йому єство.

Фатянов різким голосом випитував, що ще належить до тов. „Просвіти“, щоби запечатати. Покійник здвигнув раменами. Тоді діти сторожа дому „Просвіти“, що весь час з незвичайним заінтесованнєм приглядали ся сумному обрядови, пригадали вічливо, що є ще переплетня „Просвіти“. Комісія пішла далї, опечатала переплетню, а Фатянов звернувши ся до пок. Паньківського сказав: Ви Українци хитреци!

— Ні доброгодію, — відповів рівним сухим голосом Паньківський — ми чесні люде!

Ще одна стріча з покійником врила ся в мою память. Були вже горячі днї для Москалів. З дня на день приходили вісти, що стали в нас розпалювати нові надії. Москалї поволи систематично, з повним оддуманнєм та одміркованнєм забрали ся до евакуації Львова. Ми знали певно, що на случай їх відступлення зі Львова, вивезуть ту жмінку українських інтеліґентів, що остали у Львові.

Всякі познаки на те були. Хто-небудь з української інтеліґенції був часово або й хвилево навіть придержаний російськими адміністраційними властями, той при випусканню на свободу мусїв заподати свою адресу і мусїв зложити письменне приреченнє, що не віддалить ся зі Львова та не змінить помешкання без позволення власти. Усї знали, що воно означає.

В такий „горячий“ день стрінув я покійного на улиці Карла Людвика. По місті йшли вже чутки що російська поліція зачала визбирувати Українців. Я мав вже відомости, що наші люде із зовсім зрозумілих зглядів поховали ся.

Витаю ся з покійним Паньківським і з затривоженнєм питаю: чому він ходить по місті, коли скрізь арештують Українців.

Атже краще булоби щоби він на тих пару чи кільканайцять днів скрив ся — бо є всяка надія, що Москалї вивтїкають.

Вислухав мене спокійно і так само спокійно відповів:

Нї добггодію — минї амбіція не позволила втїкати, тому й тепер не сховаю ся. Я-ж підписав з'обовязаннє...

Ми розпращали ся.

Я теж підписав таке саме зобовязаннє і не надумуючи ся довго. прискореним ходом минув своє власне помешканнє (яке подав в поліційній декляраціЇ) і пішов — нї побіг на улицю Кривчицьку біля личаковської рогачки, де мав приготовлену „квартиру“ в пивниці і жив там доти — доки одного дня не влетїла до пивниції жінка в „неурядовій“ годині і сказала задихана, щоби я сейчас йшов на улицю, бо приїхали два наші гузари і не можуть з нїким розмовитись. Я вийшов на улицю. Свіжий воздух одурив мене. Два гузари ломаною німеччиною питали о дорогу на Винники.

Я показав їм. Пігнали трапом.

Я опер ся о придоріжне поруче; я мав в очах слези і — вражіннє, що минї за хвилю серце... трісне.

X.

Урядові воєнні звідомлення.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРІЙСЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 23. падолиста 1915.

На російськім фронтї.

Ніяких особливих подій.

На італїйськім фронтї.

Великі бої коло Горицького примістка і на краю височини Добердо йдуть далї. Більше наступів великих ворожих сил на Подгору відперто кроваво. Також коло Певни й Ославії встояли ся наші відділи проти всіх атаків, В богатьох місцях і ніч не закінчила боротьби.

Острілюваннє міста Горициї від 18.—21. с. м. спричинило знов поважні втрати в людськім життю і значні шкоди. Вбито 20 цивільних осіб, зранено 40, зовсім знищено будинків 46, сильно ушкоджено 250, легко 600. Вчера Італїйцї пустили на місто знов кількасот бомб.

На височинї Добердо вдало ся ворогови на південний захід від Монте С. Мікеле хвилево відперти наш фронт назад аж до краю Сан Мартіно, та нічний наступ угорських і каринтийських відділів відзискав зовсім первісне становище. Більше приступів Італїйців на схід від Зальцу зустріло опір стирийського піхотного полку ґр. Бека ч. 47, який оборонив свої становища два рази огнем, а третій раз у рукопашнім бою. На північ від Горицького примістка повторили ся звичайні атаки ворога зі звичайною невдачею.

Два наші лїтаки кинули бомби на Арсієро.

В останнїх часах загально доступні пресові звідомлення італїйської начальної військової управи старають ся говорити незвичайно богато про успіхи. Супроти того можна нинї, в пів року по віповідженню нам війни нашим колишнім зоюзником. з цїлим натиском ствердити, що ми скрізь, а над Сочею вже в четвертій битві держимо побідно оборонний фронт, вибраний нами з початком війни.

Від початку боїв на південнім заходї не зміг ворог наблизити ся навіть до осягнення тих цїлий, які сподївав ся осягнути за першим розмахом. Натомість коштує його війна вже пів міліона вбитих і ранених.

На сербськім фронтї.

Ц. і к. відділи, що борють ся над горішньою Дріною, заатакували чорногорські становища на Козарі і звідси на північний схід. Одна австро-угорська кольонна вступила до Прієполя. Бої на Косовім поли розвивають ся корисно. Наші сили, що посувають ся долиною Ібари, борють ся 6 клм. на північ від Прістіни.

Болгари посувають ся наперед через Жеґовац-Пляніну.

Заступник шефа Генерального Штабу
пільний маршалок-поручник Ф. Гефер

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 22. падолиста 1915.

На західнім фронтї.

Ворожа артилерія розвивала оживлену дїяльність в Шампанії, як також між Масою й Мозолею і на схід від Лінвіль.

На східнім фронтї.

Слабий атак Росіян на кладовище в Ілукштї відперто.

На сербськім фронтї.

Під Сецалїцою в долинї Ібари відперто сербські задні сторожі. Вборено вхід до долини ріки Ляб по обох боках Подаєва.

Вчера взято в полон над 2.000 Сербів і здобуто 6 армат, 4 машинові кріси й богато воєнного матеріялу. В арсеналї в Новім Базарі дістало ся в наші руки 50 великих моздїрів і 8 гармат давнїйшого виробу.

З дня 23. падолиста 1915.

На західнім фронтї.

В ріжних точках фронту оживлена діяльність огня при сприяючій погоді. В духовному лїсї неприятель висадив дві міни в воздух, однак без успіху. Французький біплян впав коло Авре в Шампанії після воздушної борби.

На східнім фронтї.

Без єствєнних змін.

На сербськім фронтї.

На північ від Митровиції та на північ і північний схід від Пріштіни, неприятель відкинений. В боях з задними сторожами полонено понад 1500 Сербів та здобуто 6 армат.

Також і болгарські війська, що борють ся на південний схід від Пріштіни посунулись успішно вперід. Звідтам доносять, що полонено 8000 Сербів та здобуто 22 машинові кріси і 44 армат.

Начальна управа армії.

З ГОЛОВНОЇ БОЛГАРСЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 21. падолиста 1915.

Бої о Прістіну тривають далї. Досн коло Гїляну полонили ми 7000 бранців, здобули 7 машинових крісів і 4 армати.

На інших фронтах без змін.

З ГОЛОВНОЇ ТУРЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

На дарданельськім фронті артилерійські бої та сильна борба бомбами.

Европейська війна.

Сербське правительство втїкає далї!

ЛЬОНДОН. (Ткб.). „Daily Chronicle“ доносить з Атен: Сербське правительство покинуло місто Монастир та виїхало в південнім напрямі до Дібри. Здаєть ся, що буде шукати пристановища в Альбанії.

Зелїзнича лїнія Солунь—Монастир перервана.

ФРАНКФУРТ. З Солуня доносять: Зелїзниче полученнє з Монастирем є цїлковито перерване. Поїзди курсують тільки до Водени, (Водена лежить 77 кільом. на північний захід від Солуня на лїнії Монастира.)

Росія проти Болгарії.

БУДАПЕШТ: З Букарешту доносять: По петроградським донесенням після повороту царя з фронту відбулась коронна рада, на якій Сазонов і Харітонов жадали зорґанізовання 400.000 армії на Болгарію. Коронна рада рішила, не приступати до сеї акції, доки не буде забезпечена сухопутна дорога, бо инакше армія булаб виставлена на небезпеку.

Нема окремого мира!

ЛЬОНДОН. Бюро Райтера доносить з Парижа: З Риму телеґрафують що Італія прилучилась до заяви, щоб не заключати окремого мира.

Венїцельоз не буде кандидувати!

БЕРЛЇН. „V. Ztgl“ доносить з Софії: Передвиборчий рух в Греції в повному ходї. Скудуліс кандидує в одному з повітів Аттики.

Венїцельоз не буде кандидувати.

Пригнобленнє в Атенах,

БЕРЛЇН. „Berliner Tageblatt“ доносить з Люґано: В Атенах від часу відїзду Кіченера панує занепокоєннє. Улиції є пусті, а місто виглядає начеб підчас стану облоги. По улицях переходять сильні патрулї. Зміцнено жандармерію і поліцію. Замок є сильно стережений. Мінїстеріяльний „Емброс“ пише: Положеннє погіршилось. Не осягнено порозуміяня з почвірним порозуміннєм,

Приготовання до завішення оружа?

КОПЕНГАҐА. 22. падолиста. „Berlingske Tidende“ доносить: Переговори Червоного Хреста в Штокгольмі означують не що инше, як приготовні працї до завішення оружа. Часопись пригадує, що свого часу перед заключеннєм мира між Туреччиною а балканськими державами проваджено подібні переговори,

Настрої в Атенах.

ЛЮҐАНО. „Secolo“ доносить з Атен, що нота анґлїйського правительства про економічну та торговельну бльокаду почвірного порозуміння викликала пригноблююче вражіннє.

З Тегерану.

ПЕТРОГРАД. (Ткб.) Петроградська телеґрафічна аґенція доносить з Тегерану:

Наші неприятелї заняли коло Кум телеґрафічну лїнію. що веде з Тегерану до південної Персії і Індій, З Буширу доносять телеґрафічно, що анґлїйський конзуль і члени кольонії анґлїйської в Шірас зістали арештовані.

Цар на румунсько-російській границї.

БУКАРЕШТ. (Ткб.). Дневники доносять, що цар Николай приїхав вчера до Рені, де відбув інспекцію військ. По полудні відїхав в дальшу дорогу до Ізмаіли.

(Рені і Ізмаіль над Дунаєм на самій границї румунсько-російській).

БУКАРЕШТ. (Ткб.) „Politiken“ доносить, що тутешнїй сербський посол удав ся до табору царя.

Бльокада Греції.

ЛЬОНДОН, (Ткб.) Бюро Райтера доносить: „Daily Telegraph“ доносить з Солуня під датою 21. с. м.: Заява що до мирової бльокади Греції витворила дуже критичне положеннє, що дуже легко може допровадити до поважних комплїкацій.

Мінїстер Кохін повернув до Атен.

АТЕНИ. (Ткб,). Вчера вечером доручено презіяльному бюрови мінїстерства заграничних справ слїдуючий комунїкат, надісланий анґлїйським посольством: Зі згляду на заняте грецьким правительством становиско в квестії забезпечення військ почвірного порозуміння і свободи їх акції, до чого мають право на підставі сього, що висїли на сушу, — правительства почвірного порозуміння узнали за конечку річ видати зарядження, що мають на цїли вдержаннє признаних Греції полекш на господарському та торговельному полї. Через те не приневолюєть ся Грецію до покинення невтральности. Зарядження в справі утруднення імпорту товарів були б здержані і знесені, як тільки почвірне порозумівнє зісталоб заспокоєне що до намірів Греції в згаданім напрямі.

Куропаткін начальним російським вождом проти Болгарії.

ПАРИЖ (Ткб.). „Matin“ доносить: Ґен. Куропаткін зістав іменований начальним командантом російського війська проти Болгарії.

Признають ся...

ЛЬОНДОН (Ткб.). Справоздавець „Daily Telegraph“ доносить з Солуня під датою 21. с. м.: Сербський мінїстер війни заявив менї в Монастирі, що сербським військам вдалось при відвороті зберечи оруже і вдержати звязь. Не можна того однак вважати як доказ, що положеннє поліпшилось. Військам грозить велика

небезпека, супроти котрої хоробрість нічо не вдіє, а іменно голод. Щоб уникнути його сербські війська мусіли промостити собі дорогу через становиска Болгар коло Скоплє, або піти в напрямі Адрійського моря. Здається, що Серби виберуть ту послідну евентуальність. Позаяк всі оружні сили сконцентрувались в Македонії, сербське правительство разом з послами перебувають хвилево в Прізренац.

Серби в кліщах. — Бояджєв заявляє, що сербської армії вже нема.

БУКАРЕШТ. Болгарський ґенерал Бояджєв так висказав ся перед кореспондентом „Pester Loyd"а: Неприятель нині є вже в кліщах між Новим Базаром Прізрендом, та має можність втікати тільки недоступними дорогами в сторону Чорногори і Альбанії.

Сербська армія в правдивому того значіння слові вже не істнує; є тільки більше розбитих відділів, котрі є раз враз окружувані, покидають оружє, як тільки до сього мають нагоду.

Зі стрілецьких співанок.

Хорунжому І куріня адютантови Др Суховерському на спомин.

Ой дівчино не стидай ся,
Таки мине не цурай ся,
Бо я їду, не приїду,
На війноньку з військом піду.

Піду з військом, з молодцями
Із січовими стрільцями,
А там щастя я добуду,
Може отаманом буду...

Чи сотником отаманом,
Чи найбільшим яким паном —
Та чим буду, то тим буду,
Таки Тебе не забуду!

Тож бувай мині здорова,
Моя пані сотникова,
Моя жінко отамана,
Ясновельможного пана...

Щож з Тобою — чом несміла
Може плакать захотіла
Пусте, мила, не журись ся
Та в останнє пригорни ся

От і плаче... фе — стидай ся,
Та хоч обіймити дай ся,
Щоб до віку памятати
Раз кохати! раз вмірати!

. . . .

А що? бачиш друже нині,
Таки краще при дівчині
В теплім кутку в теплій хаті —
А не в зимнім казаматі.

Левко Лепкий.

Ширіть „Українське Слово“, домагайтесь нашого дневника у всіх - - - публичних льокалях! - - -

НОВИНКИ.

— **З політичного життя у Львові.** Сими днями прибув до Львова президент Загальної Української Ради, Народнього Комітету і Українського парляментарного Клюбу д-р Кость Левицький і під його проводом відбула ся в понеділок дня 22. с. м. нарада Народного Комітету і видніщих членів української львівської громади.

Д-р Кость Левицький здав звіт про теперішне політичне положеннє і про заходи У. З. Р. в наших справах політичних і просвітних, зазначуючи, що має повну надію, що наші національно-політичні домагання австрійське правительство має тверду волю корисно для нас розвязати і що ся розвязка наступить з ліквідацією теперішної війни. Над сим звітом розвинула ся обширна дискусія, почім одноголосно принято внесення д-ра Степана Барана: 1) внесеннє одноззвучне з резолюцією З. У. Р. в справі критики теперішного становища правительства що до наших справ, 2) внесеннє з завивом до президії З. У. Р., щоби виєднати у правительства розпорядок приказуючий державним властям шанувати права нашої мови і нашого письма в Галичині і оголошення сього розпорядку в урядових часописях, вкінци 3) признаннє для президії З. У. Р. за її дотеперішну роботу.

Замикаючи засіданнє, ствердив д-р Кость Левицький однозгідність думок, висказаних на сій нараді з думками і роботою, які веде Загальна Українська Рада на віденськім ґрунті.

— **Княжий дар.** Громада місточка Тустановичі (дрогобицкого повіта) жертвувала на фонд інвалідів Українських Січових Стрільців квоту 50.000 (пятьдесять тисяч) корон.

Тустановичі, се одиноке українське село, що в бориславській нафтяній полосі не далось визискати нафтовим промисловцям, та не щезло з поверхні землі як українська громада. Мимо свого матеріяльного богатства, Тустановичі ведуть перід в просвітній та економічній области дрогобицкого повіта.

Населеннє його разом з Бориславом належить до одної з перших громад, не тільки в дрогобицькому повіті, але і в Галичині, що висилало в поле на перший поклик поважне число Українських Січових Стрільців.

Витаючи радісно патріотичність та благородність тустановицьких горожан желаємо їм і на дальше економічного підйому та успішної праці на народній ниві в тім переконанню, що вони дадуть провід і захоту до патріотичних діл та жертв також і сусідним громадам, котрі вже нераз впрочім дали докази своєї культурности та княжої щедрости.

— **Відзначеннє Українця.** Архикнязь Франц Сальватор надав в узнанню за особенні заслуги старшому штабовому лікареви І кляси дри Сидорови Шухевичеви офіцерське почетне відзначеннє з воєнною декорацією.

— **Про наших українських уланів.** „N. Fr. Pr.“ пише: До полків, що причинили ся у сій світовій війні до старої слави австрійської кінноти, належуть у першій мірі улани Аверсперґа (8-ий полк уланів). В тяжких літних походах 1914, які вимагали від наших багато з'усиль, боров ся полк дуже відважно коло Тернополя і стримував довший час велику рос. наваду. В осени і зимі бачимо полк знову в Карпатах, де славні улани борять ся як піхотинці у окопах. В марті бється полк під побідним стягом ґенерала Пфлянцера і бере участь у всіх славних боях. Як надзвичайний день слави в історії полку лишить ся на всі часи день 22. червня, коли то одна шкадрона коло замку Ш. відбила напад Москалів, що вдерли ся були в наші окопи. Полк вкрутує ся з Східної Галичини і Буковини. Дух, який панує серед вояків, показує найліпше, як заховувало ся українське населеннє супроти москвофільської агітації. Всї пісні жовнярів дишуть ненавистю проти розбишацких і жорстоких Москалів. Не дивниця, що населеннє сіл, які зістали знищені Москалями, витало своїх батьків, синів і братів як своїх освободителів і героїв і справляло їм сердечні овації. Багато високих відзначень і похвал дістав полк. До тепер зістали відзначені три офіцери зелізним хрестом третьої кляси, 8 військовим хрестом заслуги третьої кляси, 3 срібним хрестом, 25 бронзовим і „Signum“ а поверх 300 славних уланів дістали медалі хоробрости, між тим пять золотих.

— **Від Боєвої Управи Українсь. Січових Стрільців** одержуємо письмо з проханнєм о поміщеннє:

З приводу публично піднесеного запиту в 74 числі „Діла“ про офіціяльну назву Українських Січових Стрільців — заявляє отсим Українська Боєва Управа, що офіціяльна українська назва звучить: Українські Січові Стрільці — а німецька: Ukrainische Ssitsch-Schutzen, Ukrainische Legion. Сю назву ухвалила Боєва Управа і Укр. Головна Рада.

— **Урядове візваннє.** Краєва Рада шкільна в Бялій взиває дра Григорія Литвиновича вчителя релігії у видїловій жіночій школї кор. Ядвиґи в Станиславові, щоби до 6-ох неділь явив ся в ц. к. окружній Раді шкільній в Станиславові і оправдав самовільне покиненнє служби.

На нашу думку оголошеннє ледви чи що поможе в тій справі. За о. Григорієм Литвиновичем треба писати — на Бердичів...

— **Американське горожанство Січинського.** З Роттердаму доносять львівської часописі з Нового Йорку: Січинський одержав американське горожанство. Є се перший случай, що проступник, що втік до Америки, просив о американське підданство та його узискав. Січинський заявив, що буде продовжати свої студії в Ню Йорку, та буде рівночасно займатись публіцистикою. Також має написати книжку, в якій представить причини, які спонукали його до поповнення злочину.

Поминальне богослуженнє
за бл. п.
Костя Паньківського
директора „Союза кредитового“
відбудеть ся у Львові в пятницю 26. падолиста с. р. о год. 8½ рано у Волоській церкві.

Посмертна згадка.

Н. Куровець, студент V. р. медицини, однорічний охотник 80. п. п. поляг на полі слави дня 21. жовтня с. р. вцілений відломком шрапнеля в хвилі, коли в великому бою над Сочею йшов з лікарською помочю раненим.

В особі бл. п. Курівця, що загально любленний товаришами впав жертвою гідно пониманого обовязку, тратить наша суспільність тихого і запопадливого робітника, що стремів до правди і світла.

Вп. посол Д-р Куровець тратить через його смерть другого в протягу короткого часу сина. В тім тяжкім горю нехай буде його рорадою той жаль та співчуттє, з яким приняло українське громадянство вістку про втрату свого дорогого члена.

Жертви на школу ім. Грінченка приймає Адміністрація „Українського Слова“. або Управа школи (вул. Городецька ч. 95.).

ОПОВІСТКИ.

Четвер, дня 26. падолиста 1915.

Нині: 25. падолиста, гр.-кат. вана мил., римо-кат. Катерини п.

Завтра: 26. с. м. гр.-кат. Івана Хриз., римо-кат. Конрада м.

○ **Головна Управа У. П. Т.** взиває Старшину кождого Кружка У. П. Т., щоби присилала: 1) виказ шкід в школах і инших своїх інституціях, 2) дати і числа рескриптів Мін. В. і Пр. (зглядно Вид. укр. або Ради Шк. Кр.) субвенцій державних і краєвих з р. 1914 і 1913. для шкіл, бурс. інститутів і курсів.

○ **Від Епископського Ординаріяту в Станиславові.** Повідомляє ся, що з причини від Епископського Ординаріяту не зависимої, назначений на день 30. падолиста с. р. речинець приїзду питомців до гр. кат. Семинара духовного в Станиславові відкликує ся аж до дальшого повідомлення.

○ **Дар для школи.** З находи імянин свого дідуня прислали діти Вп. Стахія Сіяка Одарца і Оленка з Відня 5 К., а Вп. Микола Сіяк також 5 К. на потреби школи ім. Б. Грінченка.

○ **Рідна пісня** додає жовнірови сили на поли бою, піддержує його духа на чужині, кріпить раненого в шпиталі.

Український Співаник, виданий Товариством „Просьвіта“, повинен тепер бути в руках кождого борця.

В Співанику поміщені пісні: 1) Патріотичні і політичні, 2) січові і сокільські, 3) історичні, 4) станові, 5) любовні, 6) коломийки.

Ціна: 1 кор. 60 сот. оправл. в полотно, 2 кор. оправл. в полотно з вінєтою і золотими берегами; на почтову реком. пересилку треба долучити 45 сот.

По надісланю грошиий з гори, висилаємо Співаник на вказану адресу — також полевою почтою (Feldpost).

Замовлення полагоджує: Канцелярія Товариства „Просьвіта“, Львів, ринок ч. 10.

Послідні вісти.

З головної австрійської кватири.

З дня 24. падолиста 1915.

На російськім фронті.

Нічо нового.

На сербськім фронті.

Над горішною Дріною перейшов день супокійно. Коло прібоя виборoли собі ц. і к. війська перехід на південний беріг Ліму. На південній стороні Нового Базару йдуть ц. і к. війська в напрямі чорногорської границї. Австро-угорські війська, що перейшли долину Ібару відкинули в завзятих боях неприятеля з його становиск на північний захід від Митровицї, та війшли в се місто, причім полонили 700 жовнїрів, між ними 4 офіцерів. Також Прістіну втратили Серби. Одна німецька кольонна війшла до неї з півночі, болгарська зі сходу.

Заст. шефа ґен. штабу **Ф. Гефер.**

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Ц. к. Старший Радник санітарний

Д-р Евген Озаркевич

директор „Народньої Лїчницї“

приймає вже хорих. Щеплення віспи що дня. Підвалє 7. Дім „Днїстра“.

Лїкар

Д-р Бр. Овчарський

Пекарська 39.

Секундар Загального Шпиталя, ординує від 10. до 11. рано і від 4. до 6. пополудни.

Д-р. Сильвестер Дрималик

б. лїкар міський в Жовкві

пересїв ся до Львова

і ординує при вулицї Сикстуській ч. 50.

Краєвий адвокат

Д-р. ЕВГЕНІЙ ГВОЗДЕЦЬКИЙ

веде канцелярію при

вулицї Красїцьких ч. 6.

3—30 (п.-ч.-с.)

Дентистичне Заведеннє

Д-ра Олександра Барвінського

при вул. Сикстуській ч. 21.

Виймованнє зубів без болю і пльомбованнє.

Штучні зуби в кавчуку і золотї.

Українським Січовим Стрільцям роботи виконує ся даром.

Зголошувати належить ся у асистента Наса.

Адвокат краєвий

Д-р. Степан Баран

отворив адвокатську канцелярію

у ЛЬВОВІ, Ринок, ч. 10.

(дім. „Просвіти“, І. пов.).

Оголошення.

Пристійний 30-лїтний кавалер Українець, маєтний з вищим образованнєм підофіцер, глядає з браку знайомости гарної лагідної вдачі, інтеліґентної, відповідного віку панни Українки в матримоніяльній справі. Фотоґрафія пожадана. За дискрецію ручу словом чести. Листи слати на слїдуючу адресу: Post.-Rest. „Unteroffizier“ B. 12. Eisenb. Sich. Abt. Halicz. 1—3

Друкарня Наукового Товариства ім. Шевченка прийме до науки ученика з II. кл. ґімн. або реальної або також з III кл. виділової. Відомість в Канцелярії друкарнї. вул. Чарнецького ч. 26., І. пов. 1—4

Земельний

Банк Гіпотечний

Спілка акційна у Львові

Підвалє ч. 7.

Конто почтової Щадницї ч. 116.184.
Жирове конто в Австро-угор. Банку.

Складайте щадности, взагалї зайві гроші на процент, — щоби кожня корона могла служити нар дньому господарству, та вам приносити зиск, а не марнувала ся!

Акційний капітал	К.	1,300.000
Резерви Банку	„	300.000

Приймає вкладки на біжучий рахунок від К. 10·— на 4 до $4^{1}/_{4}$ проц.

Більші льокації капіталів приймає за условленим процентом.

Виплачує купони від заставних листів.

Інкатує гіпотечні рати і задатки на сплату векслевих зобовязань.

Вимінює по кориснім курсі російські рублї і німецькі марки.

Певність льокації запоручують: акційний капітал Банку, резерви забезпечені вірительности і взагалї ціле його майно.

Рентовий податок оплачує Банк з власних фондів.

На жаданнє висилає довільну скільність посьвідок зложення Почтової Щадницї.

Товариство взаїмного кредиту

„Днїстер“

у Львові,

вул. Руська ч. 20. Телеф. 788.

засноване при Товаристві взаїмних обезпечень „Днїстер“ в р. 1895 на підставі закона о стоваришеннях з р. 1873.

Одвічальність членів **обмежена** до подвійної висоти уділу.

Цїлю Товариства є уділюваннє кредиту своїм членам рільникам обезпеченим в „Днїстрі“ від більше літ.

Відсотки від вкладок 4 проц., без потручення рентового податку.

Вкладки приймає і виплачує Каса Товариства в урядових годинах від 8. до 2. в полуднє.

Конто в Почтовій Щадницї 35 527

Жирове конто в австро-угорськім Банку.

Щадничі вкладки	К.	4,120.000
Власний маєток	„	536 000
Уділені позички	„	4,765.000

Канцелярії Товариства отворені перед полуднем.

ПЕРВОРЯДНА

УКРАЇНСЬКА ЦУКОРНЯ

при вулицї Св. Миколая ч. 7.

(напроти унїверситету)

Данила Стецкова

Конкурс.

Дирекція Товариства взаїмних обезпечень

„ДНЇСТЕР“

у Львові

розписує отсим Конкурс на одну стипендію ім.

Д-ра Ярослава Кулачковського

у висоті 1.200 К. річно.

Убігати ся о сю стипендію можуть кандидати, що покінчивши теоретичні студії наміряють посьвятити ся практичним студіям в обсягу асекурації, бонковости або кооперативи.

На сей рік перешенство мають ті, що бажають посвятити ся практичним студіям в области асекурації. Подання удокументовані свідоцтвами, заосмотрені описом життя і поданнєм пляну студій, належить вносити на письмі до Дирекції „Днїстра“ у Львові вул. Руська ч. 20. найпізнїйше до 31. грудня 1915. 1—3

Auszug

aus der Verordnung über den Personenverkehr nach dem Gebiete des Generalgouvernements Wauschau.

I. Der Personenverkehr nach Gebiete des Generalgouvernements ist an rachstehende (A und B) Urkunden gebunden:

A) an einen Pass. Der Pass muss mit einer Personalbeschreibung und mit einer Photographie des Passinhabers aus neuester Zeit, mit dessen eigenhändiger Unterschrift unter der Photographie, sowie mit einer amtlichen Bescheinigung darüber versehen sein, dass der Passinhaber tatsächlich die durch die Phothographie dargestellte Person ist und die Unterschrift eigenhändig vollzogen hat. Die Photographie ist auf den Pass anfzukleben und amtlich derart abzustempeln, dass der Stempel etwa zur Hälfte auf der Ph thographie, zur anderen Hälfte auf dem Pa ier des Passes angebracht ist. Ausländische Pässe bedürfen ausserdem des Visums einer deutschen diplomatischen oder konsularischen Vertretung;

B) und an einem Ausweis zur Grenzüberschreitung. Der Grenzausweis kann sein:

a) ein Ausweis zum einmaligen Grenzübertritt, wenn die Erlaubnis für eine einmalige Hin- und Rückfahrt erteilt wird. Die Gültigkeit dieser Ausweise soll bei einmaliger Hinfahrt 7 Tage, im übrigen 28. Tage nicht überschreiten;

b) oder ein Ausweis zum wiederholten Grenzübertritt für höchstens 28. Tage;

II. für Personen, die in Deutschland wohnen, sind zur Erteilung der Grenzausweise zuständig: das Kriegsministerium in Berlin und das Oberkommando in den Marken, sowie die stellvertretenden Generalkommandos. Für Personen, die zur Zeit des Reiseantrittes **nicht** im Deutschen Reiche wohnen, ist der stellvertretende grosse Generalstab in Berlin zuständig.

III. Für Reisen aus dem österreichischen Okkupationsgebiet nach dem Generalgouvernement gelten die Bestimmungen unter I.

Zur Ausstellung des Grenzausweises ist lediglich die Passzentrale bei dem kaiserlichen Gouvernement in Warschau zuständig.

IV, Gesuche um Erteilung der Grenzausweise sind unter Beifügung des Reisepasses, sowie unter Angabe des Zieles, des Weges, des Zwecks und der Dauer der Reise bei einer der vorgedachten zuständigen Stellen einzureichen.

Видає і відвічає за ред.: Д-р Сидір Голубович. Друкарня А. Гольдмана, Львів, ул. Сикстуська 19

